

EL MICALET GALÀCTIC

Empar i el xungovirus

Fani Grande

Dibuixos de Ramon Pla

EL MICALET GALÀCTIC

Empar i el xungovirus

Fani Grande

Dibuixos de Ramon Pla

EL MICALET GALÀCTIC

bromera

*Per a les iaies i els iaïos
que tant estimem*

El 14 de març del 2020, el Govern espanyol va declarar l'estat d'alarma en tot el país, que és una mesura que sols es pot prendre quan passa una cosa molt greu, com quan ens ataca un virus desconegut que provoca una crisi sanitària, que vol dir que no cabien als hospitals totes les persones contagiades. Durant l'estat d'alarma ens hem quedat a casa i s'han suspés les classes en totes les escoles i sols hem pogut fer classe per internet. I hi havia dies que no enteníem res.

1

El xungovirus

(Diumenge, 15 de març de 2020)

Estimat iaio Vicent:

Estic flipant en colorets. No t'imagines què ha passat, iaio... És que encara no m'ho crec... No podem eixir de casa i ens han tancat l'escola. Fins i tot han suspés les Falles i la festa de la Magdalena de Castelló... Que ja veurem si fan Fogueres enguany a Alacant. Sí, iaio, costa creure-ho! Divendres ens digué la mestra que ja no podíem tornar a classe i

que arreplegàrem tots els trastos. La mare i el pare tampoc poden tornar a treballar. Pam!, tots a quedar-nos a casa. Hi ha un virus supercontagiós, que li diuen coronavirus, i que pot fer que tot el món caiga malalt... I ens hem de quedar a casa confinats, iaio, que jo creia que anàvem a quedar-nos confinats i m'havia il·lusionat... Perdona?... Ara va i resulta que el confinament és que ens hem de quedar a casa sense poder eixir, que és una cosa que no havia passat mai. No sabem ben bé si podrem eixir a jugar o què, i la mareta ja m'ha dit que em toca una magdalena al dia perquè no sap quan podrà anar a comprar. Encara que tampoc passa res amb això de les magdalenes, pitjor seria quedar-me sense llibres, però ja ens ha dit Dolors, la bibliotecària, que ens deixarà un basquet ple de llibres i contes a la porta de casa de tooootes

les xiquetes i toooots els xiquets del poble, i que els repartirà la policia. I també m'ha dit la tia Consuelo que no patisca per això de les magdalenes perquè que ella m'enviarà un trosset de coca de llanda per la terrassa. I saps què hem fet? Hem penjat una corriola en la terrassa i hi hem enganxat un cabàs d'espart que tenia el pare a l'andana i el pugem i el baixem per fer intercanvi de menjars amb la tia Consuelo sense tocar-nos ni res per no contagiar-nos del coronavirus. Ella ens deixa coca de llanda i nosaltres li enviem arròs al forn o carabassa torrada. I abans de dormir, faig «toc-toc» en la paret a la tia Consuelo i ella em fa «toc-toc» també i això vol dir 'bona-nit' i sabem que està bé, perquè ara està a soletes a casa, com molts iaies i iaies del poble que viuen sols a casa. Ens han dit que no podem anar a veure'ls perquè podem

contagiar-los, que són «grup de *risc*», que és una cosa que encara no sé què és, iaio, però no deu ser res bo...

Estic una miqueta angoixada per si algun iaio o iaia de L'Associació de Iaios i Iaies, la nostra L'Aiaia, cau malaltet... Si li passa alguna cosa a la tia Consuelo, o a la tia Pilar, la tia Lola, el tio Pepe l'Alguatzil o al tio Domingo o algun iaio o iaia del poble... Este virus ~~de merda~~ no m'agrada gens, per això li dic *xungovirus*, perquè és un xungo. Sort que tenim internet i puc connectar-me per Skype amb Cristina, Pau, Carola, Naiat i Jaume... Encara no sabem com farem les classes, iaio. Tot açò és com una pel·lícula o un somni. Vaig a buscar un trosset de rosquilla per a les meues cèl·lules, que no passen gana de

nit, que és quan creixen i jo necessite créixer
bé, que tinc moltes coses per fer en la vida.
Nanit, iaio, t'estime molt ❤️.

2

Tot anirà bé

(Diumenge, 22 de març de 2020)

Iaio, tu recordes la meua amiga Carola? Eixa que sempre et dic que té una carxofa torrada dins del cap de les animalades que diu... Doncs, s'ha torrat del tot, iaio. Diu que no és *legal* que ens tanquen a casa a les xiquetes i als xiquets i que és «privació dels moviments dels menors», que ni ella sap què vol dir això. Diu que vol anar-se'n a la caseta de la muntanya i fer-se un tendal davall de la garrofera a

passar el confinament. Està llegint la Declaració dels Drets Humans, que es veu que és el document on s'explica fil per randa que totes les persones som iguals i tenim dret a ser lliures, i que ens tracten bé, i a menjar, i a tindre casa, i a jugar i anar a escola. Carola diu que té dret a ser lliure i l'altre dia va eixir al carrer amb la motxilla carregada i li va caure una esbroncada del tio Pepe l'Alguatzil que va flipar en coloretts. Iaio, diu Naiat que Carola té molta por de contagiar-se i que quan una persona té por, fa coses que no pensa... Fins i tot vol demanar un globus per internet i eixir volant del poble!!! Sort que riem molt amb les seues bogeries quan ens connectem per Skype. Mola mil que ens puguem contar les coses que ens passen ara, iaio, perquè tot açò no ho acabem d'entendre, sols sabem que ens hem de llavar molt les mans i no eixir de casa,

i que un xungovirus va volant amunt i avall com un fantasma... Saps que si una persona esternuda al teu costat i t'arriben les boletes de la seua saliva, et pot contagiar el xungovirus? Em superencanta aprendre coses, iaio...

Saps què fem? Després dels aplaudiments dels balcons, ens connectem per Skype i ens ensenyem a fer coses. Naiat ens està ensenyant a fer magdalenes de xocolate, Jaume ens representa trossets de l'obra de teatre que estava preparant per al final del curs, Cristina i Pau ens ensenyen a entonar la cançó «Resistiré» i que no desafinem com si fórem clòtxines cantant. Jo els he dit que ens inventem la coreografia del Ball de la Carlota, que és un ball que ix en un llibre molt bonic que hem llegit a l'escola, i que ara no recorde... Ai, no sé què d'un pati

arcat... És igual, ja ho buscaré. El cas és que no hem fet el Ball de la Carlota perquè ningú sap com és eixe ball i, al remat, hem tornat a fer la croqueta, que ens ix superbé. I ens hem pixat de riure. També estic aprenent a contar contes. Vull contar «La mona lectora», de Llorenç Giménez, el meu contacontes preferit. Mire vídeos de Carles Cano i d'Aitana Ferrer per a fer-ho bé. Ah, una altra cosa! Ens ha dit la mestra que hem de fer un treball sobre el coronavirus, iaio, i jo faré un treball de periodista! Entrevistaré el tio de Naiat, que és metge i li diuen Pablo Flors, i Amparo Iraola, que va ser la metgessa que va cuidar a la mareta de Jaume quan tingué càncer. I també la meua supercosina Carme, que treballa en urgències i ens conta cada tracalet... Estic una miqueta farta de tantes males notícies, però no em vull posar trista i que la mareta i el pare

em vegen mala cara. El pare no guanya jornal fa dies i a la mareta l'han feta fora de la faena. De nit fan molts números quan pensen que ja no els veig, però com que visite la nevera abans de dormir, m'adone de tot... Ai, iaio, és que adormir-se amb fam no és bo, que les cèl·lules han de menjar mentre dormim, i jo m'estime molt les meues cèl·lules. Tot anirà bé, tot açò passarà. Ho escric perquè no se m'oblide. Nanit, iaio. T'estime molt ❤️.